

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL TÂRGU MUREȘ

SECȚIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Dosar nr. / /2011

DECIZIE nr. /R

Ședința publică din 2012

Completul compus din:

PREȘEDINTE

Judecător

Judecător

Grefier

Pe rol judecarea recursului declarat de **DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE HARGHITA**, cu sediul în Miercurea Ciuc, str. Revoluției din decembrie nr. 20, jud. Harghita, împotriva Sentinței nr. / .2011 pronunțate în dosar nr. /96/2011 al Tribunalului Harghita.

La apelul nominal făcut în ședința publică se constată lipsa părților.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a prezentat referatul asupra cauzei de către grefier, arătând că recursul este declarat și motivat în termenele procedurale prevăzute de art. 301 și 303 Cod procedură civilă, fiind scutit de plata taxei judiciare de timbru și a timbrului judiciar, conform art. 17 alin. 1 din Legea nr. 146/1997 rep., art. 1 alin. 2 din OUG nr. 32/1995.

Curtea își verifică, în temeiul art. 159¹ alin. 4 Cod procedură civilă, competența, constatând că este competentă să soluționeze recursul față de dispozițiile Legii nr. 554/2004.

În raport de actele existente la dosar și de împrejurarea că s-a solicitat judecarea cauzei și în lipsă, în baza disp. art. 242 pct. 2 din Codul de procedură civilă, reține cauza pentru pronunțare.

CURTEA DE APEL,

deliberând asupra recursului de față, constată că prin Sentința nr. din 29.11.2011 pronunțată de Tribunalul Harghita s-a admis acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamantul

în contradictoriu cu pârâta DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE HARGHITA și, în consecință, s-a anulat Decizia nr.10/110/ .2011 privind soluționarea contestației formulate de reclamant, emis de pârâtă și Decizia nr. / .2010 privind calculul accesoriilor pentru neplata/nevărsarea la termen a obligațiilor fiscale față de bugetul de stat emis de DJAOV Harghita, pârâta fiind obligată la restituirea sumei de lei pe seama reclamantului. Prin aceeași hotărâre pârâta a fost obligată să plătească reclamantului cheltuieli de judecată în sumă de lei.

Pentru a hotărî astfel, Tribunalul a reținut că în baza Deciziei nr. / .2010, privind calculul accesoriilor pentru neplata/nevărsarea la termen a obligațiilor fiscale față de bugetul de stat, emisă de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Harghita, s-a stabilit în sarcina reclamantului obligația de plată a sumei totale de lei, din care suma de lei reprezintă dobânzi și suma de reprezintă penalități de întârziere (fila 9). S-a mai constatat că împotriva deciziei reclamantul a formulat contestație în termen legal, conform art. 205 și 207 din OG nr. 92/2003, contestație care a fost respinsă prin Decizia / .2010 emisă de pârât (filele 4-6).

Tribunalul a reținut că prin Decizia nr. / .2010 emisă de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Harghita au fost stabilite în sarcina reclamantului obligații de plată suplimentare, reprezentând accize, taxe vamale și dobânzi, cu termen de plată în 10 zile de la data comunicării deciziei (filele 33-38). S-a reținut că Decizia nr. / .2010 a fost comunicată reclamantului la data de 11.10.2010, și astfel cum rezultă din Chitanța seria CHANV/2009 0078325 nr.125 la data de 19.10.2010 reclamantul a achitat la unitatea fiscală, Biroul Vamal Odorheiu Secuiesc, suma de lei (fila 8).

Prima instanță a observat că, având în vedere că datoriile fiscale au fost achitate în termenul de 10 zile de la data comunicării deciziei, pârâta a calculat în mod nelegal dobânzi și penalități de întârziere la această sumă, care a fost achitată chiar înainte de data scadenței. S-a reținut că în conformitate cu prevederile art.120 alin.1 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv, iar potrivit art.120 ind.1 plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale. Judecătorul fondului a constatat că în sensul dispozițiilor

art.111 alin.2 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală pentru diferențele de obligații fiscale principale și pentru obligațiile fiscale accesorii, stabilite potrivit legii, termenul de plată se stabilește în funcție de data comunicării acestora. Prin urmare, ținându-se cont de dispozițiile legale sus expuse, Tribunalul a reținut că se pot aplica dobânzi și penalități în cazul nerespectării obligației de plată a creanțelor bugetare la scadență, însă în speță s-a făcut dovada că reclamantul a achitat obligațiile fiscale la data de 19.10.2010 prin plata integrală a datoriei de lei, având termenul scadent la data de 5.11.2010.

Fiind căzută în pretenții, în baza art.274 alin.1 Cod de procedură civilă instanța a obligat pârâta să plătească reclamantului cheltuieli de judecată în sumă de lei, reprezentând taxă judiciară de timbru lei, timbru judiciar lei și cheltuieli de deplasare lei.

Împotriva sus-menționatei sentințe **a declarat recurs** pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Harghita, solicitând modificarea în tot a hotărârii atacate și respingerea acțiunii formulate de reclamant.

În susținerea recursului s-a invocat că termenul de scadență a obligațiilor fiscale în cauză nu este identică cu termenul de plată a obligațiilor suplimentare stabilite de controlul vamal. S-a argumentat că termenul de plată este momentul când titlul de creanță devine executoriu, la expirarea căruia se poate declanșa procedura de executare silită, iar termenul de scadență este momentul de la care se datorează obligațiile fiscale și data de la care se calculează și accesoriile în cazul neplății acestora.

Examinând actele și lucrările dosarului din perspectiva criticilor de recurs formulate și a dispozițiilor art. 304¹ Cod procedură civilă, Curtea găsește nefondat recursul pentru considerentele care urmează.

Curtea reține că în mod corect arată recurenta că nu trebuie confundat termenul de scadență al obligației principale și termenul de plată al obligațiilor suplimentare. În cauză însă, fiind vorba de calculul de accesorii la obligațiile suplimentare de plată, individualizate prin Decizia nr. / .2010, prima instanță a reținut judicios relevanța art. 111 din OG nr. 92/2003. Astfel, termenul de plată al obligației, cuprins în decizia de impunere, echivalează cu un termen de grație, înăuntrul căruia debitorul fiscal poate achita datoria evitând declanșarea executării silite și a celorlalte consecințe

care decurg din neachitarea la termen a obligațiilor stabilite în sarcina sa, cum ar fi curgerea accesoriilor. Cum în cauză plata s-a realizat în termenul indicat în cuprinsul deciziei prin care s-au determinat obligațiile suplimentare de plată, prima instanță a înlăturat justificat argumentele cuprinse în Decizia nr. 10/110/ .2011.

Cu privire la modul de soluționare a cererii de acordare a cheltuielilor de judecată de către prima instanță, câtă vreme recurenta a căzut în pretenții în cererea principală, s-a dat o corectă aplicare prevederilor art. 274 alin. 1 Cod procedură civilă.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 312 alin. 1 Cod procedură civilă, recursul dedus judecății va fi respins ca nefondat.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
DECIDE:**

Respinge recursul formulat de **DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE HARGHITA**, cu sediul în Miercurea Ciuc, str. Revoluției din decembrie nr. 20, jud. Harghita, împotriva Sentinței nr. / .2011 pronunțate de Tribunalul Harghita în dosarul nr. /96/2011.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședința publică din .2011.

Președinte,

Judecător,

Judecător,

Grefier,